

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Š.V.**, bytem,,, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 5. 4. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 12. 2011, č.j. byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném do 31. 12. 2009 (dále jen „zdp“) a s přihlédnutím k článku 40 Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a počínaje dnem 1. 5. 2010 i s přihlédnutím k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a k Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, neboť podle posudku OSSZ Liberec ze dne 30. 8. 2010 nebyl účastník řízení plně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2009, ale jen částečně invalidní dle ust. § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2009. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nedosahovala však výše 66 %. Ode dne 1. 1. 2010 je účastník řízení invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zákona č.

155/1995 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010, jedná se o invaliditu II. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60 %.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly doručeny žalované dne 13. 1. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 5. 4. 2012, č.j. 530 701 376/45091-SM byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2011 bylo potvrzeno. Uvedené rozhodnutí je předmětem přezkumného soudního řízení.

Žalobce proti napadenému rozhodnutí podal žalobu, trval na tom, že je vážně nemocný, žádal o objektivní posouzení předmětné věci.

Žalovaná podala písemné vyjádření dne 10. 9. 2012, v němž uvedla, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 7. 2012, č.j. 60 Ad 7/2012-12 byla žaloba postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Brně (viz čl. 12). Poukázala na citaci ust. § 38, § 39 odst. 1 zdp. Právní úprava posuzování zdravotního stavu byla do 31. 12. 2009 upravena ve vyhlášce č. 284/1995 Sb., ode dne 1. 1. 2010 je právní úprava zakotvena ve vyhlášce č. 359/2009 Sb. Posouzení zdravotního stavu se provádí výlučně podle českých právních předpisů, neboť pro Českou republiku nebyla v příloze VII. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států Evropské unie o podmínkách týkajících se stupňů invalidity ve smyslu čl. 46 odst. 3 uvedeného Nařízení. Rozhodnutí instituce jiného členského státu o stupni invalidity tedy není pro českého nositele pojištění závazné.

Z obsahu spisové dokumentace vyplývá, že napadeným rozhodnutím ze dne 5. 4. 2012, č.j., nebylo vyhověno námitkám podaným proti rozhodnutí č. I ze dne 7. 12. 2011, č.j. 530 701 376/428, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod. Na základě žalobcových námitek byl vyžádán v rámci námitkového řízení posudek o invaliditě ze dne 14. 2. 2012, č.j. LPS/2012/19-NR-LIB ČSSZ, podle něhož byl žalobce do 31. 12. 2009 pouze částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zdp ve znění účinném do 31. 12. 2009. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu v období od 1. 12. 1986 do 28. 6. 2009 bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 1, písmeno b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., pro které byl stanoven pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 40 %. V období od 29. 6. 2009 do 31. 12. 2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídal postižení uvedeném v kapitole IV, položce 1, písmeno c) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb., pro které byl stanoven pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 60 %. Od 1. 1. 2010 je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2, písmeno d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 60 %. Žalovaná odkázala na posudkové závěry uvedené v posudku o invaliditě ze dne 14. 2. 2012 a na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že žalobce nesouhlasí s posouzením zdravotního stavu, žalovaná navrhl provedení důkazů odborným lékařským posouzením, které bylo pro účely přezkumného soudního řízení zákonem svěřeno posudkovým komisím Ministerstva práce a sociálních věcí. Jedná se o tzv. povinný důkaz, který musí soud provést, pokud přezkoumává rozhodnutí žalované o dávce důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem (srov. rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2008, č.j. 3 Ads 140/2007-

49, rozsudek ze dne 9. 7. 2010, č.j. 3 Ads 45/2010-97 a rozsudek ze dne 3. 3. 2011, č.j. 3 Ads 25/2011-128, dostupné na www.nssoud.cz).

V případě, že v soudním řízení nebude prokázán vyšší stupeň invalidity žalobce na základě odborného lékařského posouzení, navrhl žalovaná zamítnutí žaloby podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Soud v předmětné věci nařídil jednání dne 6. 12. 2012, žalobce byl řádně a včas předvolán, dne 29. 11. 2012 telefonicky omluvil neúčast při jednání zdravotními důvody, souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Zástupce žalované navrhl, aby na základě předloženého posudku PK MPSV ČR v Brně byla žaloba zamítnuta.

Z posudkové dokumentace bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce byl posouzen posudkem lékařky OSSZ Liberec dne 30. 8. 2010. Výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu byl proveden ze zdravotnické dokumentace lékařské zprávy Sociální poistovny Košice ze dne 1. 2. 2010. Výsledkem posouzení zdravotního stavu byl zjištěný dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, zdravotní postižení odpovídalo kapitole IV, položce 1, písmeno c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/2005 Sb. v platném znění, tj. 60 %. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu ust. § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky se neměnila. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2, písmeno d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky neměnila. Posudkový závěr zněl, že byl i nadále částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2009, od 1. 1. 2010 je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Jde o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Uvedený posudek byl posléze podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2011.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek ze dne 20. 2. 2012. Lékařka ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem, vycházela ze zdravotnické dokumentace lékařské zprávy Sociální poistovny Košice ze dne 1. 2. 2010, MUDr. K., spisové dokumentace OSSZ Liberec. Bylo zjištěno, že se jedná o posuzovaného s letitými polymorfními potížemi, řadu let se léčil pro průduškové potíže a pro astma, bolesti páteře, alergie, od roku 2000 se léčí pro cukrovku, později byl potvrzen rozvoj diabetických komplikací, od roku 2007 je léčen pro depresivní poruchu, bolesti žaludku, únavu – polymorbiditu, tyto potíže byly hodnoceny částečnou invaliditou od prosince roku 1986, se změnou procentní sazby ode dne 29. 6. 2009 v určení částečné invalidity, byla uznána invalidita II. stupně ode dne 1. 1. 2010. Zdravotní stav byl doložen odborným nálezem slovenského lékaře MUDr. K. ze dne 25. 1. 2010 (s opisem diabetologického vyšetření, kardiologie, nefrologického vyšetření, oční, psychiatrie, a to vše z roku 2008 a 2009), který zhodnotil zdravotní stav zpětně k datu 28. 6. 2009 dle slovenských právních předpisů. Lékařka ČSSZ, pracoviště Ústí nad Labem zhodnotila zdravotní stav žalobce a jeho funkční důsledky po prostudování podkladových odborných nálezů shodně s posouzením lékařkou OSSZ v Liberci. Uvedla, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole IV, položce 1, písmeno b) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, tj. 40 %. Míra poklesu schopnosti soustavné

výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky se nemění, a to od 1. 12. 1986 do 28. 6. 2009. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se rovněž nemění, a to od 29. 6. 2009 do 31. 12. 2009, postižení odpovídá kapitole IV, položce 1, písmeno c), přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, tj. 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole IV, položce 2, písmeno d), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění ode dne 1. 1. 2010 nadále. Na základě uvedeného posudku žalovaná ve věci rozhodla dne 5. 4. 2012, a to tak, že námitky byly zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 7. 12. 2011 bylo potvrzeno.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 21. 11. 2012. Posudková komise za účasti odborné lékařky – internistky, hodnotila zdravotní stav žalobce na základě podkladové dokumentace, sice posudkového spisu Okresní správy sociálního zabezpečení včetně záznamu o jednáních a lékařských nálezů, spisu Krajského soudu v Brně včetně rozhodnutí a žaloby, dále pak odborných lékařských nálezů uvedených v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen. Žalobce se jednání osobně nezúčastnil, protože podkladová dokumentace byla dostatečná, bylo rozhodnuto v jeho nepřítomnosti. Byl posuzován k profesi elektrikář. Od roku 2000 je dle dokumentace sledován a léčen na cukrovku II. typu. Stran tohoto onemocnění bylo odbornými vyšetřeními provedenými v roce 2009 prokázáno, že došlo k progresi tohoto onemocnění, které se v průběhu roku 2009 stalo hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Onemocnění cukrovkou lze k datu vydání napadeného rozhodnutí hodnotit jako neuspokojivě kompenzované s progresí chronických komplikací diabetu na pomezí středního až těžšího stupně. Těžké omezení pohyblivosti, těžké omezení zraku nebo těžké poruchy prokrvení dokumentovány nebyly. Stran bronchiálního astmatu v terénu chronického bronchitidy byl posuzovaný dlouhodobě sledován a léčen, při medikaci v celku stabilizovaný stav, u kterého opakovaně byla prokázána lehká porucha ventilace. Nejednalo se o astma středně těžké ani těžké, neboť intenzita příznaku onemocnění u posuzovaného ani pokles ventilačních parametrů nesplňovala kritéria tíže středně těžkého až těžkého stupně. Posuzovaný je dlouhodobě sledován na psychiatrii pro anxiózně depresní symptomatologii, jednalo se však o těžkou nebo zvláště těžkou formu. Dále trpěl oboustrannou percepční nedoslýchavostí, stupeň postižení odpovídal oboustranné lehké nedoslýchavosti posudkově málo rozhodné. Stejně tak výrazně posudkově významné nebyly i bolesti zad, funkční nález na páteři byl lehkého stupně, středně těžké postižení páteře se silnějšími projevy nervosvalového dráždění a s pozitivitou EMG prokázáno nebylo, rovněž tak nebylo prokázáno postižení těžké, s těžkým narušením funkce více úseků páteře a s těžkým nervovým postižením. Byť je sledován pro vyšší krevní tlak, tento je při medikaci uspokojivě kompenzován, taktéž je oběhově kompenzována i chronická ischemická choroba srdeční. Nejednalo se o závažnou formu ischemické choroby srdeční s těžkým poklesem výkonnosti a těžkou depresí funkce levé komory srdeční.

Posudkový závěr zněl, že v době do dne 28. 6. 2009 šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onemocnění průduškovým astmatem lehkého stupně, pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven podle kapitoly VIII, oddíl B, položka 3 písmeno b), přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2009, hodnocen byl 35 %. Pro ostatní prokázaná onemocnění zvýšila PK procentní míru poklesu podle § 6 odst. 4 citované vyhlášky o 5 %. Na rozdíl od lékařky OSSZ Liberec stanovila v době do dne 28. 6. 2009 hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bronchiální astma, neboť do této doby nebyla prokázána těžká forma cukrovky.

V době ode dne 29. 6. 2009 do dne 31. 12. 2009 se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla cukrovka II. typu na inzulínu, neuspokojivě kompenzovaná s přítomnými rozvinutými komplikacemi. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven podle kapitoly IV, položka 1, písmeno c), přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2009. S ohledem na ostatní prokázaná onemocnění byla zvolena střední hranice procentního pásma. Ode dne 1. 1. 2010 a k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla cukrovka druhého typu na inzulínu, neuspokojivě kompenzována s přítomnými rozvinutými komplikacemi. Pokles pracovní schopnosti byl hodnocen podle kapitoly IV, položka 2, písmeno d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1. 1. 2010 ve výši 60 %. Rozhodující postižení funkcí bylo hodnoceno na dolní hranici rozpětí s ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti byla zvolena horní hranice rozpětí. K dalšímu navýšení nebyl shledán objektivní podklad. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Z důvodu zásadní žalobní námitky – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři soud vyžádal posudek PK MPSV ČR se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobce za uvedené období na základě všech existujících lékařských nálezů podchycených v obsahu posudku. Vůči samotnému posudku žalobce nevznese žádné námitky. Soud zhodnotil vypracovaný posudek jako objektivní, úplný a přesvědčivý a pojal ho jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Posudková komise vzala v úvahu časový průběh, charakter a rozsah změn postižení, celkové omezení zdravotního stavu, projevy onemocnění, stejně tak i další prognózu, způsob léčby a tyto aspekty pak zhodnotila v procentní míře poklesu pracovní schopnosti posuzovaného. Závěry posudku činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že se žádnému z účastníků náhrada nákladů řízení nepřiznává (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. prosince 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně